

4. Fra Brændehandler B. Redderjen paa Levering af 31 Fabne Bøgebrænde til en Pris af 23 Kr. 75 Ore pr. Fv.
5. Fra Brændehandler R. Knudsen paa Levering af 12½ Kubikfabn prima Plankeender af Fyr, fuldkantede og renstaaarne i begge Ender, 3" à 4" tykke, til en Pris af 67 Kr. pr. Kubikfabn.
6. Fra Kulhandler M. Larsen, Vesterbrogade Nr. 72, paa Levering af ca. 40,000 Stk. Torv til en Pris af 5 Kr. 10 Ore pr. 1000 Stk.

Mødet den 20de Juli.

I Borgmester Besterogaards Fraværelse paa en Rejse til Udlandet leledes Forhandlingerne af Overretssjagfører E. Rier i Medfør af Stiftamtets Konstitution af 29de Maj d. A.

^{208/99}. Under 15de Maj modtoges følgende Skrivelse fra Baneingeniøren ved Statsbanedriftens 6te Banesektion.

„Ved Ekspropriationskommissionens Møde den 29de August f. A. i Anledning af Udvidelse af Massinbærkstederne paa Aarhus Station og Anlæg af et Forbindelsesspor til Aarhus Havn tilførtes der Forhandlingsprotokollen følgende Bestemmelse (jfr. Udskrift af Protokollen Side 9):

„For saa vidt Aarhus Byraad derom maatte udtale Ønske, bliver der at anbringe en Skærm langs med Rækværkerne for Biadukten over Spaniens Mindegade, til Beroligelse for vejfarende gennem Biadukten.“

I denne Anledning tillader jeg mig herved at udbede mig en Udtalelse fra det ærede Byraad om, hvorvidt de omhandlede Skærme ønskes anbragte.“

I Anledning heraf vedtog Byraadet i sit Møde af 18de Maj d. A. at tilskrive Baneingeniøren for 6te Banesektion med Anmodning om, at der maatte anbringes en Skærm langs med Rækværkerne for den omhandlede Biadukt til Beroligelse for

vejsfarende gennem denne, ligesom man ogsaa anmodede Udvalget for Brolægningssvæsenet om nærmere at forhandle med Baneingeniøren om Sagen, idet der under dennes Behandling havde hæbet sig Stemmer for at forlange Skærmen ført saa langt ud til begge Sider af Viadukten samt anbragt i en saadan Højde, at Togfærdsjelen ikke vilde kunne ses af de paa Gaden nedeunder forbipasserende Heste.

Ovennævnte Udvalg meddelte nu, at det ved de af samme med Baneingeniøren førte Forhandlinger ikke havde kunnet opnaas et tilfredsstillende Tilslag i denne Henseende, hvorfor Byraadet vedtog at bringe foranstøttede Ønske til Kundskab hos Generaldirektoratet for Statsbanerne.

Som Følge heraf blev der under 24de d. M. tilskrevet nævnte Autoritet saaledes:

„I den i Afskrift hermed følgende Skrivelse af 15de Maj d. A. har Baneingeniøren for 6te Banesektion under Henvisning til den ved Ekspropriationskommissionens Møde den 29de August f. A. i Anledning af Udvidelse af Massinværkstederne paa Aarhus Station og Anlæg af et Forbindelsesspor til Aarhus Havn i saa Henseende tagne Bestemmelser forespurgt, om Byraadet maatte ønske, at der anbragtes Skærme for Viadukten over Spaniens Mindegade til Beroligelse for vejsfarende gennem Viadukten.

I Anledning heraf har Byraadet gennem sit Udvalg for Brolægningssvæsen ført Forhandling med Baneingeniøren, men da man ikke herved har kunnet opnaa Tilslag om, at de omhandlede Skærme vilde blive anbragte i en saadan Længde, at nogen virkelig Beroligelse for vejsfarende efter Byraadets Mening kunde forventes, tillader man sig herved at andrage om, at Skærmene maa blive anbragte ikke alene langs med Rælbærket for selve Viadukten, men ogsaa saa langt ud til begge Sider, at forbipasserende Tog ikke vil kunne ses af de Heste, der færdes paa Gaden. — I det man derhos forudsætter, at Skærmene ville saa en saadan Højde, at Hestene ikke kunne se Togene over Skærmene, skal man kun tillade sig at henvise til, at medens Jernbanetrafikken over Viadukten bestandig har været for-

bundet med store Ulemper for Færdselen med Heste paa Gaden, ere disse Ulemper, efter at Trafikken er forøget saa meget, at den kun kan bestrides med 2 Spor, nu voksede saaledes, at de i den omhandlede Henseende frembyde en virkelig Fare, som ikke i nogen nærværdig Grad vil blive dæmpet, naar Skærmene ikke blive fuldt hjulbestgørende, idet den højtliggende Banelinie, der navnlig ikke imod Syd skjules af nogen Bebyggelse eller lignende, lader ikke ubetydelige Strækninger paa begge Sider af Viadukten ligge lige saa aabne for Jagttagelse som selv den Del af Banen, der gaar over Viadukten."

^{229/99.} Efter Indstilling af Udvalget for Bro-lægningsvæsenet i Skrivelse af 17de d. M. vedtog man at lade anbringe et Jernstakit langs Nafiden af Louisegade paa en Strækning af ca. 400 løb. Alen for en Pris af 10 Kr. 70 Ore pr. løb. M. Dette Stakit vil med Hensyn til Udseende og Styrke svare til de Stakitter, der ere anbragte ved Domkirken og Frue Kirke. Bekostningen paasættes Kontoen for Anlægget af Bispetøften.

^{240/99.} Et fra Stræddermester Jøslins Enke under 7de j. M. modtaget Andragende om Fritagelse for den hende paahvilende Pligt til at besørge Rugningen af Markedspladsen fandt Byraadet efter gennem Udvalgene for Bro-lægningsvæsenet og for Alderdomsvæsenet at have modtaget Underretning om de Omstændigheder, hvorunder denne Pligt paahviler hende, ikke Anledning til at bevilge.

^{259/99.} I Mødet den 22de Juni forelagde Udvalget for Marselisborg følgende Forslag fra Stadsingeniøren af 17de j. M. til Gadeanlæg omkring Sct. Pauls Kirke:

„Efter det ærede Udvalgs Anmodning fremsendes høslagt Forslag til Gadeanlæg omkring Sct. Pauls Kirke i Overensstemmelse med den af d'Hrr. Ambt og Kampmann udarbejdede Plan.

Paa Plan 1 Fig. 2 er Situationsplanen fremstillet, hvoraft fremgaar, at der paa Planen er taget Hensyn til en eventuel Udvidelse af Kirken. Omkring denne er tænkt

anlagt en Plæne med Beplantning, der ud imod Vejene er begrænset ved et Jerngitter.

Vejene forbi Kirken ere tænkte anlagte med 20 Alens Bredde; deres Kørebane er tænkt chausséret og Fortovene belagte med Tjærebeton samt begrænsede mod Kørebanen ved 1ste Sort Kantsten. For at Vejene skulle kunne gennemføres med den ovennævnte Bredde af 20 Alen vil det være nødvendigt af de tilgrænsende Lods ejere (Overlæge Tage-Hansen og Dr. med. Müller) at erhverve et Areal af Bredde 12' 6", hvilket for hver af de nævnte Grundejere giver et Areal af 625 □-Alen.

De to nævnte Lods ejeres Arealer maa mod Gaden begrænses af Stakit, som enten kunne anbringes paa Betonmure eller foran Jordstævnningen, efter som det maatte blive bestemt ved en eventuel Ekspropriation.

I Overslaget er paaregnet, at der anbringes Betonmure.

Frafalder denne Fordring, vil der kunne spares ca. 2000 Kr.

Plan 1, Fig. 1 viser, hvorledes Højdeforholdene ere ordnede, hvorom tillige henvises til Længdeprofilen paa Plan 2.

For at der ikke skal fremkomme et for brat og uflønt Knæk ved Kirkens Façade, foreslaas det at sænke Jordlinien langs Façaden, hvorfor det vil være nødvendigt, at der anbringes to Trappetrin til foran Hovedindgangsdøren samt en ny Soffelsten langs Façaden og hen til de to nordlige Indgangsdøre paa Sidemurene. Foran hver af de to sydlige Sideindgangsdøre medfører det stævnende Længdeprofil, at der maa anbringes en Trappe med 5 à 6 Trin med fornødne Banger og Repos.

Til disse Bygningsforandringer ere de fornødne Beløb paaregnet i Overslaget.

Gaderne langs Kirken ville faa en Sligning af 1:46.

Omkostningerne ved de ovennævnte Arbejder (ekskl. Ekspropriationsudgifter) ville andrage ca. 22,000 Kr. Op-

føres der ikke Betonmure langs de to eksproprierede Arealer, blive Udgifterne ca. 20,000 Kr."

Med dette Forslag fulgte derhos Overslag over Udgifterne, visende foransførte Beløb af 22000 Kr.

Udvalget for Marselisborg havde derhos i sin med Sagen følgende Skrivelse af 21de j. M. foreslaaet, at Afgørelsen af Spørgsmaalet om Betonmure ved Vægmøns Ejendomme skulde udsættes til efter Ekspropriationens Afholdelse.

I sit ovennævnte Møde den 22de j. M. vedtog Byraadet at indhente Erklæring over Sagen fra Udvalget for Bro- og Værkbyggeriet, som derpaa i Skrivelse af 3die d. M. havde udtalt, at det intet fandt imod Stadsingeniørens Forslag at erindre, men dog maatte anbefale, at der straks toges Beslutning om, at de omhandlede Betonmure skulde opføres, da denne Foranstaltning utvivlsomt vilde blive billigere end Erhvervelsen af det større Jordareal, som vilde være nødvendigt, saafremt Murene ikke opførtes.

Med denne Erklæring forelaa Sagen paa ny i Mødet den 6te d. M., hvor man vedtog at indhente Erklæring fra Inspektionen for Sct. Pauls Kirke, der i Skrivelse af 15de d. M. udtalte sig saaledes:

"I Anledning af det ærede Byraads Skrivelse af 11te Juli d. M. angaaende Badeanlæg omkring Sct. Pauls Kirke skal Inspektionen herved udtale, at ihvorvel man maatte ønske, at alt omkring Kirken kunde forblive uforandret, finder man ikke at kunne modsætte sig de i Stadsingeniørens Skrivelse af 17de Juni d. M. omhandlede Forandringer, som anses for nødvendige for Gennemførelse af Bruunsgades Forlængelse. Man tillader sig derfor at henstille, at der gaaes lidt mindre radikalt til Værks, idet en Trappe ved de sydlige Sideindgangsdøre med 5 à 6 Trin vil blive temmelig ubekvem og vistnok ufsøn, ligesom det vilde være ønskeligt, at Trappetrinene foran Hovedindgangen kun forøges med en Sten i Stedet for, som foreslaaet, med 2 Trappetrin.

Man skal endvidere udtrykkelig forbeholde sig, at der

ikke paaføres Kirken nogen som helst Udgift ved de paa-
tænkte Forandringer.

Og endelig gøres opmærksom paa, at der maa erhverves
Samthkke fra Stiftsøvrigheden, før de foreslaaede Foran-
dringer kunne gennemføres."

Efter Begæring af Byraadet i Skrivelse af 18de d. M.
havde Stadsingeniøren under J. D. ttrret sig over Kirkeinspek-
tionens Skrivelse saaledes:

"Jeg tillader mig at formene, at Terrænets Sænkning
foran Kirken vil bidrage til at forskønne Kirken. Ved
Anbringelsen af 2 nye Trappetrin faar Kirken kun 5 Trin
foran Indgangsdøren. De ville blive brede og bekvemme
og ville ikke genere Passagen.

Jeg skal til Sammenligning oplyse, at Frederikskirken
(i København) har 7 à 8 Trin foran sin Hovedindgang.
Frue Kirke (i København) har mindst 4 Trin. Madelaine-
kirken 30 à 40 Trin.

Angaaende de to ydrlige Indgangsdøre, da kan Trapper
her ikke undgaas. Om der er et Trin mere eller mindre
har ikke saa meget at sige, naar Trinene blot blive til-
strækkelig lave og brede, og herfor vil der blive draget sær-
lig Omjorg.

Det er de uheldige Terrænf forhold paa Marselisborg
Mark og navnlig den Omstændighed, at man fra det højt-
liggende Parti om Kirken skal have Gadesforbindelse med
den lavtliggende Gads Herredsvej, som bevirke, at man bør
stræbe hen imod at jænte Partiet om Kirken saa meget som
muligt, og jeg tror sikkert at turde udtale, at dette vil kunne
ske som foreslaaet, uden at hverken Kirkens Udseende eller
Udgangen til Kirken vil lide derved i nogen Maade.

Jeg tillader mig derfor at henstille, at man anmoder
Kirkeinspektionen om at give den fremsendte Plan sin An-
befaling, da denne Plan vil give den bedste Ordning af
Vejsforholdene, hvad Stigningsforholdene angaar, uden at
vanskeliggøre Udgangen til Kirken, som ved den foreslaaede

Ordning vil blive hævet over Omgivelserne og sikkert komme til at tage sig endnu bedre ud end for Tiden."

Idet Byraadet sluttede sig til Stadsingeniørens foranstaaende Udtalelser, fastholdt det Udvalgets Forslag, som man vedtog at anmode Kirkeinspektionen om at indstille til fornøden overordnet Approbation.

En i Overensstemmelse hermed udfærdiget Skrivelse afgif derefter til Inspektionen for Sct. Pauls Kirke den 24de Juli.

(Se Mødet den 9de Novbr., Sag Nr. ⁴⁴¹/_{98.})

²⁶⁶/_{99.} Efter derom foreliggende Andragende og i Overensstemmelse med vedkommende Oberlæges Indstilling beffittedes Læge Svend Zahlmann til 2den Læge ved Aarhus Kommune-hospital for et Tidsrum af 5 Aar fra den 21de d. M. at regne med den for denne Post normerede Lønning af 1500 Kr. aarlig.

²⁷⁷/_{99.} Under 1ste d. M. havde Amtet kommuniceret Byraadet følgende Skrivelse fra Indenrigsministeriet af 26de j. M.:

„Under Henvisning til Bekendtgørelse Nr. 42 af 13de August 1883 angaaende en mellem Danmark og Sverrig-Norge affluttet Deklaration om gensidig Understøttelse i visse Tilfælde af trængende Søfolk har Indenrigsministeriet i den i Afskrift vedlagte Skrivelse udbedt sig Oplysning fra Indenrigsministeriet om den Fremgangsmaade, der her i Landet anvendes over for svenske Sømand, der efter at have gjort Tjeneste paa danske Skibe formedelt Skibbrud eller af andre Marsager efterlades her i hjælpeløs Tilstand.

I denne Anledning skulde man tjenstligst anmode Amtet om at indhente og hertil indsende en Erklæring fra Aarhus Byraad om, hvilken Fremgangsmaade der følges af samme i det ommeldte Tilfælde."

I den foreliggende Skrivelse af 11te d. M. havde Udvalget for Fattigvæsenet oplyst, at den ommeldte Bekendtgørelse af 13de August 1883 ikke vidstes at have været gjort gældende over for det herbærende Fattigvæsen eller anvendt af dette.

Byraadet anmodede Formanden om at indhente en Erklæring fra det herbærende svensk-norske Vicekonsulat angaaende det

omhandlede Forhold og derefter svare Amtet med Henvisning til den allerede foreliggende Oplysning og til den, som forventedes fra nævnte Vicekonsulat.

Det tilføjes derhos, at da dette i Skrivelse af 26de d. M. meddelte, at der i en Række af Aar ikke var forefaldet Hjemsendelse af svenske Søsoll her fra Bladsen, som kom ind under det omhandlede Forhold, blev der under 29de d. M. tilskrevet Amtet det fornødne i Overensstemmelse med Byraadets Beslutning.

^{282/99}. Som det fremgik af et af Stiftssyffikus i Gl. Aarhus og Randers Amter meddelt trykt Uddrag af den af ham for Aaret 1898 afgivne Medicinalberetning havde der i her-værende Lægekredse dannet sig en Formodning om, at den her i Byen i Juni Maaned f. A. med megen Bludselighed opstaaede ret betydelige Tyfus-epidemi kunde stamme fra en uden for Aarhus beliggende Gaard, i hvilken der forud var forekommet enkelte Tilfælde af denne Sygdom, og fra hvis Mejeri den langt overvejende Del af de paa Aarhus Kommunehospital i Juni Maaned f. A. for typhoid Feber indlagte Patienter var bleven forsynet med Mælk.

Da Byraadet mente at kunne dele denne Anskuelse, vedtog man i Mødet den 6te d. M. at tilskrive Sundhedskommissionen med Forespørgsel, om samme kunde tænke sig Muligheden af ved forebyggende Foranstaltninger at forhindre Gentagelsen af Epidemier, der vare opstaaede paa lignende Maade som foranførte, og havde som Svar herpaa erholdt følgende Skrivelse fra Kommissionen af 18de d. M.:

„I Anledning af det ærede Byraads Skrivelse af 15de ds., i hvilken Raadet udbeder sig Kommissionens Tanker meddelt med Hensyn til Muligheden af ved forebyggende Foranstaltninger at forhindre Indførsel af Tyfus-epidemier o. l. fra Nabokommuner gennem Mælk, skal man ikke undlade at udtale følgende:

I den gældende Sundhedsvedtægt § 42, 2det Stk. findes det bestemt, at Indførsel af Mælk til Byen fra Steder paa Landet, hvor smitsomme Sygdomme optræde, kan for-

bydes. Idet man vel kan gaa ud fra, at der ved Udtrækket „paa Landet“ sigtes til Landkommuner, altsaa Territorier, som ikke høre under Købstaden hverken i kommunal eller jurisdiktionel Henseende, vilde den anførte Bestemmelse, navnlig hvis den blev udvidet til ogsaa at gælde Tilfælde, hvor smitsomme Sygdomme efter Kommissionens Skøn maatte sikkert formodes, at optræde, være fyldestgørende, men man har ikke anset sig berettiget til at bringe den til Anvendelse efter Emanationen af Epidemiloven, i hvis § 18 der formentlig er givet udtømmende Bestemmelser paa det her ommeldte Omraade, og der kan formentlig herefter ikke udstedes Forbud mod Indførsel af Mælk fra Nabo kommuner. Det er i Justitsministeriets Skrivelse Nr. 94 af 27de Marts 1894 udtalt, at enhver Bestemmelse i tidligere stadfæstede Vedtægter, som gaa ud paa i Tilfælde af Epidemier paa vedkommende Sted at forbyde Ublevering eller Indlevering af Mælk fra eller til Mejerier, maa anses hævet ved Epidemiloven.

Da det imidlertid vilde være meget ønskeligt, om Kommissionen havde Myndighed til at forbyde Indførsel af Mælk fra Nabo kommuner eller i ethvert Fald bestemte Landsbyer eller bestemte Mejerier, naar der var konstateret eet eller flere Tilfælde af epidemisk Sygdom, eller der forelaa bestemt og sikker Formodning herom, idet en Samvirken med Sundhedsautoriteterne i Nabo kommunen, saaledes som det viste sig i fjor, kan være vanskelig og ikke tilstrækkelig fyldestgørende, og da det endvidere er Kommissionen bekendt, at Københavns Sundhedskommission i Fjor har udstedt Forbud imod Indførsel af Mælk fra to bestemte Ejendomme i en Nabo kommune, i hvilken der var konstateret Tyfus paa Ejendommene, skal man henstille, at Byraadet forelægger Sagen for vedkommende Ministerium for at faa dettes Resolution for, hvor vidt man efter de gældende Bestemmelser kan gaa, og om en Forandring i Sundhedsvedtægtens Bestemmelser, hvis de efter det foranstøede ikke ere tilstrækkelig betryggende, kan forventes stadfæstet af Ministeriet.

I Overensstemmelse med denne Indstilling besluttede By-

raadet at forelægge Justitsministeriet Sagen til Afgørelse, hvorefter der under 25de d. M. blev tilskrevet Ministeriet det fornødne.

Det tilføjes, at Amtet derefter under 25de Oktober kommunicerede Byraadet Justitsministeriets Skrivelse af 16de j. M. saalydende:

„I den med Hr. Kammerherrens Skrivelse af 7de d. M. hertil indsendte Skrivelse har Aarhus Byraad under Hensyn til, at en i Juni Maaned d. A. i Aarhus opstaaet Tyfus-epidemi af Bægerne formodes at stamme fra en uden for Aarhus Kommune liggende Gaard, hvor der forud var forekommet enkelte Tilfælde af tyfoid Feber, og fra hvis Mejeri det overvejende Antal af de paa Aarhus Kommune-hospital i Juni Maaned d. A. for tyfoid Feber indlagte Patienter fik Mælk leveret, samt til at Sundhedskommissionen i Aarhus under Hensyn til Bestemmelserne i Lov Nr. 46 af 30te Marts 1892 om Foranstaltninger mod Udbredelse af smitsomme Sygdomme § 18, jfr. Ministeriets Skrivelse af 27de Marts 1894, ikke har anset sig besøjet til at bringe Bestemmelsen i § 42, 2det Stykke, i den under 15de Jan. 1887 stadfæstede Sundhedsvedtægt for Aarhus, hvorefter Indførsel til Byen af Mælk fra Steder paa Landet, hvor smitsomme Sygdomme optræde, kan forbydes, til Anvendelse, udbedt sig en Udtalelse fra Justitsministeriet om, hvor vidt man efter de gældende Bestemmelser kan gaa, og om en Forandring af Sundhedsvedtægtens Bestemmelser, hvis disse ikke ere betryggende i foranstøtte Henseende, kan forventes stadfæstet af Ministeriet.

Foranlediget heraf skal man til behagelig Efterretning og videre Bekendtgørelse meddele, at ligesom Bestemmelsen i Sundhedsvedtægtens § 42, 2det Stykke om Indførsel af Mælk maa anses for bortfaldet ved Lov af 30te Marts 1892 § 18, jfr. § 23, saaledes vil en Forandring af Sundhedsvedtægtens Bestemmelser om dette Forhold ikke kunne forventes stadfæstet af Justitsministeriet.“

den 10de d. M. gennem Amtet modtagne Skrivelse fra Indenrigsministeriet af 30te j. M.:

„I Forbindelse med Skrivelse herfra af 12te d. M. skal man til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstlig melde, at Ministeriet under Dags Dato har foretaget følgende Forandringer i Fortegnelsen over Landeveje og Landevejsgader i Aarhus Amtsrædsreds:

Landevejene Nr. 6 og Nr. 9 betegnes fremtidig jaaledes:

Nr. 6. Vejen fra Aarhus ved Mærksten 13 Mil + 1 i Nærheden af Magdalenemøllen til Skanderborg Amtsrædsreds' Grænse ved Bering Bro, og

Nr. 9. Vejen fra Aarhus ved Mærksten 0 Mil + 12 ved den nordre Grænse af Marselisborg Skov til Skanderborg Amtsrædsreds' Grænse ved Søvind.“

²⁸⁹/99. Efter Forslag af Sundhedskommissionen i Skrivelse af 18de d. M. vedtoges det at anlægge en 6" Kloakledning fra Ejendommen Nr. 58 i Grønland til den allerede tilstedeværende Kloakbrønd lige ud for Skellet imellem Gasværket og Saltværket. — Paa Grund af de lokale Forhold kunne Ejendommene i Grønland fra Nr. 58 at regne og jhydpaa ikke faa Stikledninger indførte i selve Gaardene, men maa nøjes med at opfange Spildebandet ved dets Udtrædelse fra Bygningen. — Omkostningerne ved Anlægget ville udgøre 280 Kr., om hvis Udredelse man anmodede Udvalget for Brolægningssvæsenet om at fremkomme med Begæring om Efterbevilning.

²⁹⁰/99. Efter derom foreliggende Andragende af 19de d. M. bevilgedes der Overlæge Weiss ved Kommunehospitalet Rejse-tilfældelse i ca. 1 Maaned.

²⁹²/99. Efter derom fremsat Forslag besluttedes det fremtidig at henvise følgende Sager til Afgørelse af Formanden:

1. Anbefalinger paa Ansøgninger om Udskiftninger og Sager om Dispensationer fra Bygningsreglerne, naar de ere anbefalede af de andre vedkommende Autoriteter; og

2. Bevilling af Ansøgninger om at belægge Huje eller desl. med Tagpap, naar Ansøgningerne ere anbefalede af Bygningskommissionen.

Om de saaledes af Formanden trufne Afgørelser vil der være at forebringe Meddelelse i det første derefter afholdte Byraadsmøde.

²⁹³/99. Byraadet besluttede at holde Sommerferie i 4 Uger med den sædvanlige Bemyndigelse for Formanden til imidlertid at ekspedere løbende Sager.

²⁹⁴/99. Fra Udvalget for Gasværket forelaa der med en anbefalende Indstilling af 15de d. M. følgende Forslag fra Bestyreren for Gasværket af 10de d. M.:

„Regulativet for Benyttelse af Gas fra Aarhus Gasværk, Tillæg § 1, giver Forbrugeren Ret til fra 1ste Juni til 31te Maj Aaret efter pr. Maaned at kunne faa saa megen Gas til nedsat Pris, som Forbruget i Juni Maaned udgør; hvad der bruges ud over dette Kvantum betales efter Vysgasprisen.

Denne Beregningsmaade er indført for at undgaa at have 2 Maalere, da der gaas ud fra, at der ingen Vysgas bruges i denne Maaned, og den Gas, der saa bruges til Røgning, skulde angive det maanedlige Røgegaskforbrug for hele Aaret; men dels rejse mange Forbrugere i denne Maaned, og dels giver Vejret i Juni Maaned, efter som det er varmt eller køligt, med den deraf følgende Brug af varme eller kolde Retter, en stor Variation i Røgegaskforbruget. Der bliver efter dette ikke nogen korrekt eller retfærdig Opførelse, hvilket ogsaa viser sig ved de mange Klager, der indkommer desangaaende. Jeg tillader mig derfor at fremkomme med Forslag til en Omændring af den nævnte Paragraf, hvorved der indrømmes Gasforbrugere et Vysgasblus i Røffenet til Røgegaskpris, medens der, saafremt der ønskes Vysgas i større Udstrækning end den nævnte, maa lægges særlig Vedning med tilhørende Maaler.”

Dette Forslag toges til Følge, saaledes altsaa, at Re-

gultativet for Benyttelsen af Gas fra Gasværket ændres derhen, at den nuværende Beregningsmaade for Prisen paa Røgegass opgives, i Stedet hvorfor der indrømmes Forbrugere af Røgegass alene Benyttelse af et Væsgassblus i Røffenet til Røgegasspris; skulde Forbrugeren ønske at have mere end 1 Væsgassblus (i Røffenet) maa der anskaffes særlig Maaler.

295/99. Ifølge Indstilling af Udvalget for Marselisborg af 12te d. M. approberedes de i et forelagt Udkast til en Købekontrakt indeholdte Vilkaar af almindelig Natur som Regler for Bortsalg af Byggegrunde fra Marselisborg Liggende, dog med den Tilføining til § 4, at Køberen ved event. senere Brolægning af Gaden i Overensstemmelse med den kommunale Vedtægts § 39 skal godtgøre Kommunen Halvdelen af de derved medgaaende Omkostninger, for saa vidt den købte Grund angaar, og med den Forandring, at Ordene „Marselisborg Udvalget“ i Begyndelsen af § 5 i begge Afdelinger udgaar, og at der i Stedetfor indsættes Ordet „Byraadet“.

296/99. Efter derom af Udvalget for Marselisborg i Skrivelse af 12te d. M. fremsat Indstilling bifaldtes det, at der finder Udbud Sted til Salg af Byggegrunde af den Del af Marselisborgterrænet, der ligger Vest for Skanderborg Landevej og ned imod Væssøesgade, og at Prisen for Grundene sættes til 8 Kr. pr. □-M. ved Frederiksalles og til 6 Kr. pr. □-M. paa andre Steder i Schleppegrellsgade.

(Se Mødet den 2den Novbr.)

297/99. Ifølge Indstilling af Udvalget for Marselisborg i Skrivelse af 12te d. M. bifaldtes det, at den Gade, der for Tiden er under Anlæg fra Væssøesgade til Avenuen ved Amts-lygehuset, kaldes „Schleppegrellsgade“, og den Gade, der fra Frederiksalles gaar gennem Kunstvejvartaret til ovennævnte Gade, kaldes „Lundingsgade.“